

MYND: HILMAR JAN HANSEN

Thordur Thorsteinsson avmyndaður, tá hann var á veg á posthúsið við pakkanum við øllum Varðunum, sum bara hevði 18 dagar um at koma fram til móttakaran í Japan

SENDI 41 VARÐABIND TIL JAPAN

THORDUR THORSTEINSSON Í HAVN SETTI ØLL SÍNI BIND AV VARÐANUM TIL SØLU Í RÓTIKASSANUM Á FACEBOOK, HAR EINKI HENDI Í EINA TÍÐ. MEN SO KOM BRÁDLIGA EIN FYRISPURNINGUR FRÁ EINUM PROFESSARA Í JAPAN!

VARÐIN

Hilmar Jan Hansen
hilmarjan@socialurin.fo

Tað var tann tí, tá ein og hvør stova í landinum við virðing fyri sær sjálvari hevði nakrar hillametrar av Varðanum standandi. Soleiðis er tað eisini óivað enn nógvastadni, men tá tú selur húsini og ikki hevur so nógv pláss, kann tað vera eina roynd vert at royna at selja allar tær svørtu, innbundnu bøkurnar.

– Vit sótu í einum alt ov stórum húsum á Argjum og valdu at selja tey. Men tá vit fluttu haðani og í eina kjallaraíbúð, var sjálvandi ikki longur pláss fyri øllum, sum vit høvdu havt frammanundan. Ymist bleiv sett til sølu á Facebook, og harimillum vóru so hesi 41 bindini av Varðanum og onkrar aðrar bækur, sigur Thordur Thorsteinsson í Havn, sum tey flestu munnu kenna sum parkeringsvørð.

Hetta eru bækur, Thordur hevur átt í mong harrans ár, og sum hann eisini hevur lisið og í øllum færum blaðað í,

tí tær mestsum altíð hava verið har. – Eg minnst, at eg keypti tær upp á avbetaling frá Emil Juul Thomsen á sinni. Og tær hava altoi ikki bara staðið til pynt, tí um eg ikki havi lisið tær á tæmb, so havi eg lisið nokk so nógv í teimum, flennir hann.

Áhugi úr Japan

Men sjálvt um bøkurnar stóðu til sølu í Rótikassanum á Facebook í einar tveir mánaðir, so var hvørki ein ella annar áhugi, til Thordur bráðliga ein dagin fekk ein teldupost úr Japan:

– Hetta vísti seg at vera ein týskur professari í Japan, Niels Guelberg, sum hevði áhuga fyri bókunum og vildi hava meg at kanna fyri seg, hvat tað kostaði at senda sær bøkurnar ta longu leiðina til Tokyo. Hann skrivaði á føroyskum, og hann hevði týðiliga stóran áhuga fyri føroyskum bókum, og so helt hann tað vera í so bíligt, sum eg hevði lagt á, tí hetta vóru 50 ára gamlar bækur, sigur Thordur.

– Eg havi so á netinum leitað meg fram til, at hann arbeiðir sum professari

við Waseda-universitetið í Tokyo, og er doktari í týskum bókmentum og japanskum miðaldarbókmentum, men heilt sørur í norðurlendskum kann hann heldur ikki vera. Í øllum færum skrivaði hann til mín á føroyskum við ø og tað heila, og uttan nakrar stórvegis feilir.

Thordur fór so at kanna, hvat tað kostaði at senda bøkurnar til Japan og spurdi bæði um flogfrakt, skipafeløg og Posta, og tá hann hevði funnið útav, hvat tað kostaði, upplýsti hann professaran um prís.

18 dagar um ferðina

– So gingu tvær ella tríggjar vikur, til hann sendi eitt teldubráv um, at hann hevði flutt mæð pengarnar, og at hann gjarna vildi hava meg at senda sær bøkurnar. Eg pakkaði tær niður í ein pakka, sum vígaði næstan 19 kilo, og sendi tær avstað. Og nú ein dagin fekk eg so svar frá honum, at bøkurnar vóru komnar fram í øllum góðum, sigur Thordur.

– Tá hann hevði pakkað upp, var

hann ovfarin av øllum tilfarinum, sum var at finna í Varðunum, og hann helt seg hava gjørt eitt ordans kvetti. Her var ríkiligt av tilfari, sum hann væntaði seg at fáa stóra gleði av, bæði sjálvur og í arbeiðshøpi.

Thordur heldur tað vera stuttligt í sjálvum sær, at ein professari í Japan keypir nakað, sum er til sølu í hesum føroyska Rótikassanum á Facebook, men at tað verður uppafur stuttligari og heilt lægið, tá tað visir seg, at professarin ikki so frægt sum er á Facebook sjálvur, og tí má vera komin fram á bøkurnar umvegis onkran annan.

– Sum eg havi skilt á honum, visti hann væl, hvat hetta vóru fyri bækur, og tað framgongur av samskiptinum við hann, at av tí at hetta var 50 ára málsøga, hevði tað hansara stóra áhuga. Eisini hevur hann latið meg skilt, at hann væntar at kunna brúka tær í sínum arbeiði, so hetta er ikki fremmant fyri honum, hóast hann situr hinumegin á jørðini, og eg siti her, sigur Thordur Thorsteinsson.